

ת"פ 38608/06/20 - מדינת ישראל נגד זיאד אל שרקאוי (עציר)

בית המשפט המחוזי בירושלים

ת"פ 38608-06-20 מדינת ישראל נ' אל שרקאוי(עציר)

22.10.2020

לפני כבוד השופטת תמר בר-אשר

המאשימה מדינת ישראל

נגד

הנאשם זיאד אל שרקאוי (עציר)

באת-כוח המאשימה: עו"ד רינת בן-יעקב

בא-כוח הנאשם: עו"ד איליא תיאודורי

גזר דין

בהתאם להסדר הטיעון שעליו הודיעו הצדדים ביום 19.10.2020 (להלן - **הסדר הטיעון**), הנאשם הודה במועד זה בעובדות כתב האישום המתוקן והורשע בעבירות הבאות: סיכון חיי אנשים במזיד בנתיב תחבורה, לפי סעיף 332(2) בחוק העונשין, התשל"ז-1977 (להלן - **החוק**); נהיגה ללא רישיון נהיגה, לפי סעיף 10(א) וסעיף 38 בפקודת התעבורה (נוסח חדש), התשכ"א-1961; תקיפת שוטר בנסיבות מחמירות, לפי סעיף 274(1) בחוק; החזקת כלי פריצה לרכב, לפי סעיף 431 בחוק; כניסה לישראל שלא כדין, לפי סעיף 12(1) בחוק הכניסה לישראל, התשי"ב-1952; הפרעה לשוטר בעת מילוי תפקידו, לפי סעיף 275 בחוק.

בהסדר הטיעון הוסכם בין השאר, כי על הנאשם יושתו 22 חודשי מאסר בפועל מיום מעצרו (4.6.2020), וכן הפעלת 3 חודשי מאסר מותנה שהושת עליו בגזר הדין בת"פ (שלום ירושלים) 51301-07-19 (מיום 26.11.2019), חודשיים מהם במצטבר, כך שמשך תקופת המאסר בפועל הכוללת תהיה 24 חודש. כן הוסכם כי על הנאשם יושת מאסר מותנה כפי שיקבע בית המשפט.

מחלוקת הצדדים נגעה רק לשאלה אם הנאשם יחויב גם בפיצוי המתלוננים ואם יחויב, באיזה סכום.

עובדות כתב האישום (המתוקן)

2. במועד התרחשות האירוע האירועים המתוארים בכתב האישום, לא היה לנאשם רישיון לשיבה ארעית או קבועה בישראל ואף לא היה לו רישיון נהיגה.

3. ביום 4.6.2020, או קודם לכן, נכנס הנאשם לישראל שלא כדין. במועד זה סמוך לשעה 14:45 הוא נהג ברכב

עמוד 1

ברחוב סיירת דוכיפת בירושלים כשעמו ברכב אדם נוסף (להלן - **האחר**), וכן החזיק את כלי הפריצה הבאים: משבש תדרים, שני זוגות כפפות, מברג שטוח וסרט דביק. בעת שחלף ליד רחוב הארבעה, הבחין ברכב משטרה, שבו שוטר ומתנדב, שהחלו לעקוב אחריו. הנאשם חצה בנסיעה מהירה צומת שבו מופע הרמזור היה אדום ופנה ימינה לרחוב טאה חוסיין.

הנאשם נענה לכריזת השוטר, ועצר את הרכב בצד הדרך. למרות בקשת המתנדב שהנאשם יכבה את הרכב, הוא לא עשה כן, אלא החל לנסוע במהירות של כ-70 קמ"ש, שאינה תואמת את תנאי הדרך, בעוד השוטר והמתנדב דולקים אחריו ברכב המשטרה.

4. במהלך הנסיעה המתוארת ומתוך ניסיון לברוח מרכב המשטרה, סטה הנאשם אל נתיב הנסיעה הנגדי כדי לעקוף כלי רכב. במהלך נסיעה מהירה ופרועה זו, גרם הנאשם לכלי רחב לחמוק ממנו ואילו הוא פגע עם רכבו בכלי רכב חולפים ואף גרם לאחד מאותם כלי רכב לבלום בפתאומיות, כדי להימנע מהתנגשות חזיתית ברכב שבו נהג הנאשם. אף הולכי רגל שחלפו במקום נאלצו להימלט מהרכב שבו נסע.

הנאשם המשיך בנסיעה מהירה ובין השאר, פנה אל רחוב אלכסנדר אל חורי ומשם לצומת ברחוב חליל אל ג'ובראן. שם פנה בנסיעה מהירה וכמעט פגע בשני כלי רכב שחלפו בצומת, בעוד רכב המשטרה בעקבותיו, אשר כדי להימנע מפגיעה בכלי רכב, נאלץ לעלות על המדרכה. הנאשם הוסיף ונסע כמתואר ברחובות צדדיים שאינם מחולקים לנתיבים. בהגיעו לרחוב אבו מאדי, זרקו הנאשם או האחר את הכפפות אל הכביש והנאשם המשיך בנסיעה מהירה. הולכי רגל שחלפו במקום, נמלטו מהרכב כדי להימנע מפגיעה.

במהלך נסיעתו פגע הנאשם עם הרכב שבו נהג ברכב מתוצרת 'סקודה', שפנה מרחוב א-סבר לכיוון רחוב אבו מאדי, שאותו נהג מיסם עווידה ולצדו ישב מוחמד עווידה. כתוצאה מתנגשות זו, סבלו השניים מכאבים ונזקקו לטיפול רפואי.

5. לאחר ההתנגשות המתוארת, הותירו הנאשם והאחר את הרכב באמצע הכביש והחלו להימלט בריצה, אשר במהלכה נפגע הנאשם קלות מרכב המשטרה, נפל, אך מיד קם והחל בריצה עד שמעד ונפל סמוך למטע עצי זית. השוטר ניסה לאחוז בנאשם, אשר היכה את השוטר בבטנו וכן ניסה להשליך את הארנק, שבו היה רישיון הנהיגה שבו השתמש. בסופו של דבר הפעיל השוטר כוח סביר כלפי הנאשם ואזק אותו.

הרכב שבו נסע הנאשם ונותר באמצע הכביש החל להידרדר לאחור, עד שהולך רגל שחלף במקום נכנס אליו והחנה אותו כדי שלא יפגע בהולכי רגל ובכלי רכב שהיו במקום.

6. לאחר הבאת הנאשם אל תחנת המשטרה, ערכו שוטרי התחנה חיפוש בגופו של הנאשם. לאחר שהבחינו בחבלות בגופו, ביקשו לצלם אותו לצורך תיעוד. למרות הסבריהם, הנאשם התנגד לכך, דחף את השוטרים ותקף אותם.

ראיות לעונש

7. מטעם המאשימה הוגש גיליון הרשעותיו הקודמות של הנאשם וגיליון הרשעות תעבורה (ת/1), וכן כתבי האישום וגזר הדין בעניין המאסר המותנה, שהפעלתו כלולה בהסכמת הצדדים בעניין העונש, כמפורט לעיל (ת/2). מאלו עולה כי הנאשם הורשע בשנת 2008 בבית משפט צבאי בעבירות זיוף והפרת צו הכרזת שטח סגור. בהליך שבמסגרתו הושת המאסר המותנה, אוחדו שני הליכים שבעניינם הורשע בעבירות הבאות: הסעת שוהה לא חוקי; שתי עבירות של כניסה לישראל שלא כדין; הפרעה לשוטר במילוי תפקידו; סיוע לגניבה; סיוע להתפרצות; שתי עבירות של התחזות לאחר במטרה להונות. בנוסף לכך הורשע הנאשם שלוש פעמים בעבירה של נהיגה מבלי שהוציא רישיון נהיגה.

8. לא התבקש וממילא אף לא הוגש תסקיר בעניין הנאשם.

דין בנושא הפיצוי למתלוננים

9. המאשימה טענה כי מתוך התחשבות במצבה הכלכלי הדחוק מאד של אשתו של הנאשם, הוחלט להימנע מלעתור לחיוב הנאשם גם בתשלום קנס. כן מוסכם כי תשלום הפיצוי יחל בעוד שנה. מעבר להתחשבות זו טענה המאשימה, כי ישנה חשיבות לחיוב הנאשם בפיצוי המתלוננים, אשר ניזוקו למרות היעדר קשר בינם לבין האירוע, שבמהלכו ובמהלך מנוסת הנאשם מהשוטרים, הוא פגע ברכבם. הנאשם עבר את העבירות בודעו כי ישנו מאסר מותנה נגדו וביודעו כי אשתו וילידיו תלויים בו. כבר בעת המעשים שבעטים הורשע, היה עליו לשקול גם את ההשלכות הכלכליות שתהיינה על משפחתו. בעניין סכום הפיצוי טענה המאשימה, כי יהיה זה סביר להעמיד את הפיצוי על סך כ-4,000 ₪ לכל אחד מהמתלוננים.

10. בא-כוח הנאשם ביקש להימנע מחיוב הנאשם בתשלום פיצוי למתלוננים. לטענתו, על נושא הפיצוי להתברר בהליך אזרחי. אף יש להניח שרכבם של המתלוננים היה מבוטח וכי חברת הביטוח פיצתה אותם על נזקיהם. עוד הוסיף, כי אשתו של הנאשם נותרה לגדל בגפה את שלושת ילדיהם הקטנים, בדוחק כלכלי רב, בעוד מקור הכנסתה היחיד הוא קצבה מהמוסד לבטוח לאומי. אם הנאשם יחויב בתשלום פיצוי, ייפול נטל התשלום על שכמה של אשתו, אשר תתקשה לעמוד בנטל נוסף זה. לחלופין ביקש בא-כוח הנאשם, כי סכום הפיצוי, אם ייקבע יהיה נמוך, וזאת בהיעדר מידע בעניין היקף הנזק שנגרם למתלוננים.

11. כידוע, הפיצוי הנפסק במסגרת גזר הדין הוא בעיקרו "אקט סמלי-חינוכי-ערכי ואינו מהווה פיצוי ממשי" (ע"פ 11178/04 פלוני נ' מדינת ישראל (1.9.2005), כבוד השופט א' רובינשטיין, פסקה א(5) (להלן - **ע"פ 11178/04 פלוני**)). תכליתו הן בעיקר מתן סעד מידי לקורבן העבירה ללא קשר להליך האזרחי, אם יבחר לנקוט בו, וכן הכרת הנאשם בסבלו של הנפגע כחלק מתהליך שיקומו ואף שיתוף הנפגע בהליך הפלילי. הפיצוי לא נועד למצות את מלוא הנזק או לייתר את ההליך האזרחי, אם יינקט (רע"פ 9727/05 פלוני נ' מדינת ישראל (8.8.2007), (כבוד הנשיאה ד' ביניש, פסקאות 19-23)).

אכן לא הובא כל מידע בעניין היקף הנזק שנגרם למתלוננים, אך גם לא הוצג כל מידע בעניין מצבה הכלכלי הדחוק של משפחת הנאשם, כנטען. עם זאת, נשקלה העובדה שהמאשימה הכירה במצבה הכלכלי הקשה כשיקול שהצדיקה הימנעות מבקשה לחיוב הנאשם גם בתשלום קנס. בנסיבות אלו, נראה כי יהיה זה נכון להעמיד את סכום הפיצוי הכספי על סך 2,000 ₪ לכל אחד משני המתלוננים (סך הכול 4,000 ₪).

גזר הדין

12. לאחר בחינת טענות הצדדים, לרבות חומרת העבירות, הרשעותיו הקודמות של הנאשם והעובדה שאת העבירות הנדונות עבר בעת שתלויים נגדו מאסר מותנה ואף התחייבות כספית על סך 3,000 ₪, ומנגד, נשקלה גם הודאת הנאשם והחיסכון בזמן שיפוטי, מצאתי כי העונש שעליו הוסכם הולם את העבירות שבהן הורשע הנאשם ועל כן החלטתי לכבדו.

13. על הנאשם יושתו אפוא, העונשים הבאים:

א. מאסר בפועל והפעלת מאסר מותנה, כלהלן:

- 22 חודשי מאסר בפועל.

- הפעלת 3 חודשי מאסר מותנה שהושתו בגזר הדין מיום 26.11.2019 בת"פ (שלום ירושלים) 51301-07-19, מתוכם חודש אחד בחופף וחודשיים במצטבר.

- משך תקופת המאסר הכוללת היא 24 חודש, החל מיום מעצר הנאשם - 4.6.2020.

ב. מאסר מותנה למשך ארבעה חודשים. הנאשם לא יישא עונש מאסר זה, אלא אם יעבור תוך שלוש שנים מיום שחרורו מן המאסר עבירה מהעבירות שבהן הורשע, למעט העבירה של כניסה לישראל שלא כדין או עבירה של הפרעה לשוטר בעת מילוי תפקידו.

ג. מאסר מותנה למשך חודשיים. הנאשם לא יישא עונש מאסר זה, אלא אם יעבור תוך שלוש שנים מיום שחרורו מן המאסר העבירה של כניסה לישראל שלא כדין או עבירה של הפרעה לשוטר בעת מילוי תפקידו.

ד. פיצוי לכל אחד משני המתלוננים בסך 2,000 ₪ (סך הכול 4,000 ₪). בפיצוי ישולם בעשרה תשלומים שווים, אשר הראשון ישולם, בהתאם למוסכם, ביום 15.11.2021.

זכות ערעור לבית המשפט העליון תוך ארבעים וחמישה יום.

ניתן היום, ד' במרחשוון התשפ"א, 22 באוקטובר 2020, במעמד הנוכחים כמפורט בפרוטוקול מהיום

.

תמר בר-אשר,
שופטת